Եւսեբիոս Կարպիանոսի. Սիրելի եղբաւրն իմ ողջոյն:

Ամմոնիոս աղեքսանդրացին բազում աշ
խատութեամբ եւ ճգնութեամբ փոյթ ընկալեալ
զաւրէն չորեքկնեալ թողեալ մեզ զաւետարանս զմատթէոսի
աւետարանին, զհամաբարբառս այլոց աւետա
րանչացն զդիտակս եդեալ առընթեր մի մեանց.
որպէս զի ի հարկէ դիպեալ շարի կարգի երիցն
եւ ապականեալ որչափ ըստ միայար ընթերցուածոյն,

Արդ զի որ զանդամանսն զայլոցն եւ զընթաց զմարմնոյ
եւ զշարունակութիւն գիտել զամենայն աւետարանն
իւրաւետարանի հաւասարս յորս նոյն իմն ասեն,
առեալ ի ձեռն մարդասիրութեան յաշխատասիրութենէ յա
ռաջնոյ ըստ այսմ առեալ պատճառս ըստ այլում
գործարութեան, կանոնս տասնութեամբ գրեցի ի
քեզ ներքոյ նշանակագրելոյս. Որոց առաջինն, ունի ըզ
թիւս յորս համաձայն միաբանութեամբ են չորեքին. Մատ
թէոս. Մարկոս. Ղուկաս. Յովհաննէս: Երկրորդն յորս
երեքն. Մատթէոս Մարկոս Ղուկաս: Երրորդն յորս
երեքն. Մատթէոս Ղուկաս Յովհաննէս:
Չորրորդն յորս երեքն. Մատթէոս Մարկոս Յովհ
աննէս: Հինգերորդն յորս երկուքն. Մատթ
էոս Ղուկաս. Վեցերորդն յորս երկուքն. Մատթ
էոս. Մարկոս: Եւթներորդն յորս երկուքն, Մատ
թէոս Յովհաննէս. Ութերորդն յորս երկուքն. Ղուկ
աս Մարկոս. Իններորդն յորս երկուքն. Ղուկաս Յովհա
նէս: Տասներորդն յորս իւրաքանչիւրոք ինքնայատուկ ասան
իւրք եւ իւրքէնչ առանձինն գրեաց: